

man vel ikke set bruge en med Tid og Arbeidskraft mere ødsel Fremgangsmaade end den man bruger. I Hjælpesognene maae faaaledes de Høveripligtige fare, som alt beryrt, 2 à 3 Mile inden de maae Arbeidsstedet, ja man har endog forstikret mig, at nogle i den nordligste Deel af Landet have mellem 4 og 5 Mile dertil, hvis Årsafag de, der selv ville gjøre Arbeidet, maae i de sorte Efteraarsdage, paa de næsten ufrekmeligne Veie, bruge en Dag til Henreise, een til Arbeidet og een til Hjemreise, og det er dog virkelig vel galt; og komme de saa paa Pletten, saa er det ikke saa sjeldent, at de ere færdige paa en ganske fort Tid; men Dagen gaae og Slid paa Heste og Bogne og den tabte Haandkraft staae i et isinefaldende Missforhold til hvad der udrettes. Ville de Bedkommende undgaae dette, saa maae de naturligvis leie og betale for en Dags Kjørfel og Arbeide, om det end kun er 2 Timer, der komme Klitten tilgode. Dette er ikke udslalt som en Bebreidelse mod den nuværende Klitbeskyrelse; thi jeg troer ikke, at det kan være anderledes ester de nu gjældende Bestemmelser, og jeg hænder endel dertil, da jeg selv har haft Ejendomme baade i et egentligt Klitsogn og i 2 Hjælpesogne. En anden Ulempe er ogsaa den, at de Høveripligtige næsten altid, idetmindst hvor jeg har været, blive tilfagte at afgive mere Mandstab end de have, hvoraf følger, at da gode Dagleiere ikke ere at opdrive, fordi Flere ville leie paa en Gang, sender man en heel Deel Individær, som Klitbeskyrelsen ikke kan cassere, men som hyppigt meget usuldiomment præstere det de skulle. Andre Hensyn gjøre sig ogsaa gjældende Klitarbeidet til Skade, idet man sjælden eller aldrig, for ikke at gjøre Byrden altfor utaalelig, begynder derpaa for Høsten er forbzi; men denne endes naturligvis til høist forstjellige Tider i de forstjellige Åar, og det Virklig, der i vaade Åar forhaler Høsten til langt ud paa Efteraaret, er netop det gunstigste for Klitarbeidet. Hvis man derimod bortaccorderede eller bortliciterede dette, det vil sige det fornuftne Antal Spand= eller Gangdage, saa kunde man fordele Byrden ligeligere, saa kunde man spare den Arbeidskraft, som nu spildes ved Hjælpesognenes

Tren= og Tilsbageførsel, saa havde man altid med øvede Folk at gjøre, og saa kunde man foretage Arbeidet paa den Tid, der egnede sig bedst dertil. Dog at en saadan Bortaccordering eller Liciteren ikke blot er mulig, men endog selv i pecunair Henseende fordeelagtig, derpaa afgiver Ringkøbing Amts sondre Deel et placende Bevis, idet man der i en Nakke af Åar, for Hjælpesognenes Bedkommende, har anvendt den saaledes, at Arbeidet ikke blot udføres bedre end forhen, men Bekostningen nu er nedsat med en Hemtedeel. Dog vil denne Fremgangsmaade ingenlunde være tilraadelig overalt, uden at det flest for Statens Regning; thi for Mangfoldige bliver den store Byrde, hvor besværlig den end falder, sun-derved taalelig, at den udredes in natura. Vil man herimod indvende, at Statens Byrde ere store nok, at det er betenklig at paalægge dem med flere, da ligger det Svar ganske nær: hvor langt tungere maae de da ikke hvile paa en lille Deel deraf?

Jeg skal ikke yderligere bestrebe mig for at motivere min Interpellation, da jeg antager at have anført tilstrækkeligt til at betegne det Retfærdige og Ønskelige i en snarlig Forandrings af de gjældende Bestemmelser for den omhandlede Sag, og gaaer derfor over til, med den ørede Forsamlings Samtykke, at rette det Spørgsmaal til den høitagtede Indenrigsminister:

Har Regjeringen påtaget en Omorganisation af Klitvæsenet, haade med Hensyn til Byrdens ligeligere Fordeling og Arbeidets hensigtsmæssigere Udførelse?

Indenrigsministeren: Den første omfattende Lovgivning, som haves om Sandflugtsvæsenet her i Landet, er Frdn. af 19de Septr. 1792; den behandler Sandflugten over hele Landet fra et fælles Standpunkt, og den gaaer ud fra, at man i den Grad kunde blive Herre over Sandflugten, at det vilde være muligt, ved de derimod trufne Foranstaltninger, at gjøre de Fordeierdomme, som dengang vare et Rov for Sandflugten, saa gode, at Ejendomme atter kunne udlægges til Græsning til Ejernes frie Raadighed og derved afgive en værdifuld Ejendom for dem. Den sogte derfor